
Zvítězila jednoduchost a dynamika, rozhovor s vítězem ceny sv. Lukáše

Zvítězila jednoduchost a dynamika

Vernisáž děl 4.ročníku Ceny sv.Lukáše a vyhlášení výsledků soutěže proběhlo tentokrát ve zrekonstruovaných podzemních prostorách Studentského klubu Univerzity Karlovy. V letošní soutěži zvítězil student 5.ročníku katedry výtvarné výchovy PedF UK Jiří Hanuš za cyklus suchých jehel Prostory.

Čím jste se nechal inspirovat?

Jako předlohy používám svoji paměť, která je podpořena nějakým médiem. Konkrétně v případě tohoto cyklu jsou to fotografie z mých cest, především z Německa, ze západního Berlína a Mnichova. Berlín mě uchvátil zejména moderní architekturou, vnější i vnitřní. Některé nápady pocházejí třeba ze Židovského muzea – zaujaly mě různé kouty, kterými běžný návštěvník projde a zvláště si jich nevšimne, protože nejsou přímo spjaté se židovskou tematikou.

Jsou ještě další místa, která oslovila?

Památník holocaustu . Odtud jsem také použil reminiscence, které jsem promítl do geometrie, minimalismu, jednoduchosti, pravých úhlů.

Jde o čerstvé zážitky nebo jste je v sobě nechal uzrát?

Tahle místa jsem navštívil asi před dvěma roky.

Zúčastnil jste se Lukášovy ceny poprvé?

Ne, už předloni a vloni jsem vystavoval svoje malby, /oleje na plátně/ , kde jsem uplatňoval zmíněné geometrické linie v tématech interiérů a vnitřních prostorů. Právě tak jsem experimentoval, abych vyjádřil myšlenku jednoduchosti a dynamiky. A jak to ve mně uzrávalo, postupně jsem našel vyjádření v grafice, v suché jehle, kde mi byla velkou inspirací česká malířka, grafička a restaurátorka Marie Blaboliolová , nositelka Ceny V.Boudníka na Grafice roku. Také pracuje s křížením čar, s perspektivou, s hlinko, dynamicky člení prostor.

Prozradíte, kam budete směřovat po absolvování studia?

Učení mě docela láká, pro mě je to činnost zkušenostní. V podstatě: to, co dělám, můžu předávat. Bráním se předávání zkušeností nabytých jen teorií. I když- od loňského září vyučuji na gymnáziu dějiny umění a tam to jinak než z teorie nejde. Ale když se výtvarnému umění věnujete, můžete techniky, které důvěrně znáte a máte s nimi své zkušenosti, lépe studentům přiblížit.

Dá se říct, že suchá jehla je vaší nejoblíbenější technikou?

Prozatím je nejoblíbenější v tom prostředí. Fakt, že jí můžu konkrétně vyjádřit to, co chci. Ale nedá se říct, že ji používám vždycky. Pokaždé musíte totiž najít k vyjádření nejvhodnější médium.

Máte radost z Lukášovy ceny?

Ano, samozřejmě mám, ale život jde dál, rozhodně na sobě nepřestávám pracovat...

Markéta Čaňková